

Bjelskega: „Talent“, predstavljajoča v kmetski sobi v somraku sedečega slabotnega, bedno oblečenega dečka, ki zre žalostno predse in igra na gosli. K. E. Makovskij, ki se je proslavil s svojim „Poljubnim običajem“ (Pocjelujnyj obrjad) in s „studijo moške glave“, dvema biseroma ruske umetnosti, ki jo moremo občudovati v peterburškem „muzeju Aleksandra III.“, je ravnokar končal veliko zgodovinsko sliko iz življenja Dmitrija Samozvanca. Učenec znamenitega Viktorja Vasnecova, M. V. Nesterov, je razstavil konec februarja v Moskvi okolo sto svojih umotvorov, katerih dve tretjini sta religiozne vsebine. Med njimi največja in obenem morebiti tudi najdovršenejša je slika „Sveta Rusija“: Kristus stoji sredi svojih apostolov in blagoslavlja ruski narod, ki se zbira k njemu, proseč tolažbe v svoji nesreči. Razen te sta zdaj v Moskvi obenem še dve slikarski izložbi: 1) mladega, prerano umrlega slikarja V. E. Borisova-Muškatova, ki se je proslavil s svojimi gobelinami, „Bisernim nakitom“ in studijami k sliki „Harmonija“, in 2) „Društva ruskih umetnikov“, kjer vzbuja pozornost zbirka umotvorov finega, nežno rišočega F. V. Botkina, ki je živel, slikal in umrl (1895. l.) v tujini. Med drugimi se odlikujejo po svoji dovršenosti in krasoti dela A. Benuâ in risbe V. A. Sjerova.

P—a.

Listnica uredništva. Gosp. Sl. Pavlov v Mariboru. Vi ste uverjeni, tako posnemljemo iz Vašega pisma, da se je v „Zvonu“ natisnila že marsikatera slabša pesem, kot so Vaše. O takih stvareh ni da bi se človek prerekal. Toda pesmi, v katerih se nahajajo rime, kakor „zgubil — pustil“, vendar niso za tisk! Tudi motiv o „izgubljeni veri“ je že precej star! Sicer Vam pa nočemo vzeti vsega poguma! Mladi ste še in lahko postane še kaj iz Vas! —

Gospodična M. Z. v Gradcu. Vi pesnite na adresu urednikovo:

Vem, da pesmi moje	naj jih, kamor že hoče,
niso prav nič po modi;	pošlje: v nebesa ali v vica,
naj jih, kakor že hoče,	ali nazadnje še v pekel,
„Zvonov“ doktor presodi,	kar bo najbrž resnica . . .

No, če se hočemo že tako izražati, potem spadajo Vaši verzi vsekakor v vice! Treba jim še čiščenja, pile. In pa to morate znati bolje presoditi, kaj se sme priobčiti v „Zvonu“ in kaj se ne sme! — Kar pišete o žaljenju, si pač samo domišljate! . . . — Gosp. Barikova v Ljubljani. Prezgodaj ste začeli s pisateljevanjem! Najprej študirati, potem pisati! — F. M. K. Poslano ni za tisk, a nekaj je v Vaših pesmih, kar nas odvrta, izreči obsodbo nad njimi. Morda pošljete prihodnjič kaj dovršenejšega! — G. Phileas v Mariboru: Vaše pesmi kažejo talent. Samo tujega vpliva se skušajte otresti! Zadosti smo jih že čuli tistih o „vampirjih“ in „bakanalih“. Pesmico „V mraku“ natisnemo prilično, dasi nam naglas besede v njej ni povsem pogodu. Bolje je pač „sánjal“ nego „sanjál“! —

